

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 6. SZÁM 2009. FEBRUÁR 12.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

KAPITALIZMUS

MAGYARORSZÁGON MA MINDEN ÖTÖDIK GYEREK ÉHEZIK, CSALÁDJA EGY NAP 300 FORINTOT SEM TUD MAGÁRA KÖLTENI.

GYURCSÁNY FERENC NAPONTA 234 000 FORINTOT ÁLDOZ A SAJÁTJAIRA.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MINISZTERSÉGBŐL ELÉGTELEN!

Draskovics Tibor miniszter úr alattam járt a Fazekas Mihály Gimnáziumban. Magyar Bálint egykori miniszter úr, aki manapság olyan háttérben lévő liberális jolly joker meg velem járt egy osztályba. Mondanom sem kell, hogy nem rájuk vagyok büszke a Fazekasos évekből. Mostanság kezdek félni, hogy egyáltalán bevalljam-e, hogy együtt koptattuk az iskolapadot. De hát nem vagyok az a fajta, aki utólag átírja az életrajzát, meg aztán nem én tehetek arról, hogy egyesek tanultak tisztességet, emberséget, bölcsességet nagyszerű tanárainktól, mások meg nem.

Ez annak kapcsán jutott eszembe, hogy Draskovics miniszter lazán leváltatta a miskolci rendőrkapitányt. A városi rendőrség első emberének nem az a bűne, hogy cigánynak nevezte a cigányokat, akik történetesen bűnöket követnek el a miskolci utcán. Nem! Ne hidd, hogy a Gyurcsány-kormány egy pillanatra is érdekelné a cigányság sorsa, önérzete, önbecsülése, meg ilyesmi. Másról van szó! A miskolci kapitány lerántotta a leplet a szociális kormány szemfényvesztő, képmutató, cinikus magatartásáról, amivel a cigánykérdést kezeli. Gyurcsányék nem tudnak, és nem is akarnak munkahelyeket teremteni a cigányoknak. Nem akarják, és nem tudják az Európai Uniót meggyőzni, hogy ideje lenne pénzt adni ennek a kérdésnek a kezelésére, mert előbb vagy utóbb, de nagyon nagy baj lesz, amit nem lehet a magyar-osztrák határon megállítani. Gyurcsányék nem tudtak, és nem tudnak világos, törvények által kijelölt határt szabni, amelyen senki nem léphet át, se cigány, se magyar. Ha átlép, akkor két marha nagy pofon, törvényeink szigora és népünk meg-

vetése várja a másik oldalon. Szépen, törvénytelen, úgy, ahogy illik. Gyurcsányék a saját rendőrségüknek sem tudják azt mondani, hogy te a határ másik oldalán vagy. Ha előbb adod a pofont, megbüntetünk, de ha akkor adod, amikor kell, megvédünk, még akkor is, ha az atya úr Isten, vagy az SZDSZ főnöksége, vagy netán az EU nem kevésbé érzékeny lelkű és nem kevésbé cinikus fő-fő emberei emelnek panaszt. Ehelyett, Draskovics miniszter úr, akivel a fő bajom az, hogy nem erre a posztra való, beavatkozik, és tovább keni a szociális szuarét.

Megmondom, hogy mi a mi véleményünk. Ad egy, a cigányság ügyéről beszélni kell. Nevén kell nevezni a problémát. Ha nem ezt tesszük, félrekezeljük, vagy sehogy sem kezeljük a kérdést. Ad kettő, nagy ívű munkahelyteremtési, oktatási programok kellene. Dolgozzon a cigány, de legyen hol dolgoznia! Dolgozzon a cigány, de tanítsuk meg arra, hogy legalább többségük ezt meg is értse. A többit majd meghozza az idő. Még valami: Draskovics úrnak írjuk a bizonyítványába: megbukott!

SZOCIALIZMUS

A múlt héten Kubában jártam. Néha jó visszaidézni, sőt megnézni, hogy mi is a szocializmus. Kubában ma jobban élnek az emberek, mint tegnap, mint tavaly, és sokkal jobban, mint húsz éve. Még nem élnek úgy, ahogyan szeretnék, de tudják az utat. Tudják azt is, hogy a szocializmus nem azért van, hogy mindenki szegény legyen, hanem azért, hogy mindenki jobban éljen. Ez még nem kommunizmus, amikor mindenkinek szükséglete szerint jut majd az ország kenyéréből. Ez még a

szocializmus, ahol mindenkinek munkája szerint jut a közösből. A szürkehályog tömegbetegség, mondják Havanna neves szemklinikáján, de mi lézeres operációval gyógyítjuk. Ingyen és mindenkinek! Más dél-amerikai országban is vannak műszerek, orvosok is akadnak, de csak a gazdagoknak. Kubában szocializmus van, ott kapitalizmus.

A világgazdasági válság közepette nekünk is össze kell húzni magunkat, mondják a kubai vezetők. Amit exportálunk, azért kevesebbet kapunk, az importért meg többet kell fizetni. A jövőben nem adhatunk mindent ingyen az embereknek, de két dolgot biztosan megőrizzük: az egészségügy és az oktatás minden szinten ingyenes. Mert szocializmus van. Kubában sokféle emberrel találkozni, fehérekkel, kreolokkal, négerekkel. Nem egyformák, ki így él, ki úgy, de egyenjogúak, s főleg mindannyian emberek. Nem a bőre színe miatt segítenek valakinek, hanem, mert problémája van. Nem emlegetik egymás bőre színét, csak tesznek azért, hogy mindenkinek egy kicsit jobb legyen, fehérnek, kreolnak is, négernek is. Mert Kubában szocializmus van.

Az Egyesült Államokban néger lett az elnök. Ott ujjonganak, Amerika új korszakáról beszélnek. Kubában nem ujjonganak. Nem várják, hogy Obama megszüntesse a Kuba elleni blokádot, nem hiszik, hogy ezentúl az amerikaiak jó fiúk lesznek, és nem akarják megdönteni a kubai szocializmust. Nem! Obama folytatja azt, amit elődei is tettek. Soha nem bocsátják meg, hogy ötven éve elvették az amerikai gazdagok kedvenc üdülöpáradicsomát, és a prostitúció, a kábítószer, az alkoholizmus szigetéből egy új országot, új társadalmat teremtettek. Obama sem teszi, mert ugyan néger, de kapitalista, a kubai néger meg szocializmust akar. Új korszak Amerika életében? Igen, valószínű! Csakhogy ez az új korszak nem az USA-ban kezdődik. Venezuelában, ahol tíz éve győzött a Bolívi forradalom, Nicaraguában, Bolíviában és másutt, és persze Kubában. Mert itt szocializmus van, és ahogy mondják, lesz is.

THÜRMER GYULA

A MAGYAR GAZDASÁGOT SZÁNDÉKOSAN VERTÉK SZÉT

BESZÉLGETÉS MOLNÁR LÁSZLÓVAL, TATA 2-ES VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

Molnár László tudja: ugyanolyan jó lenne a magyar tej, a magyar hús a magyar embereknek, mint régen. De a kapitalisták érdeke nem ehhez fűződik, hanem ahhoz, hogy mutyizással a silány, de olcsóbb árut vetessék meg az emberekkel. Tisztán látja: nem a bankoknak kellene adni a pénzt, hanem a magyar mezőgazdaságot kellene helyrehozni. Akkor nem lenne magyar válság is a világválság mellett.

– Hogyan kerültél a pártba?

– Mikor Szárligeten megalakult a Munkáspárt, Üveges Tihámér megkérdezte, hogy szeretnék-e csatlakozni? Gondolkozzak rajta! Nem gondoltam, hanem kértem a belépési nyilatkozatot.

– Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?

– Ezt az egész káoszt a nagykutya bankrai csinálták, egészen konkrétan az Egyesült Államokra gondolok. Minden az ő kezükben van, most az a bajuk, hogy a kihelyezett pénzek nehezen jönnek vissza. Mert nekik abból soha nem elég. Ma két gazdasági válság van, az egyik ott, a másik itt, de összefüggnek. Tudták ők ezt előre. A mostani kormánynak nagyon jól jött! Kérdés, hogy kik fogják megfizetni az árát? Az aktív dolgozók első sorban, a milliárdosok adóbefizetéseit mindig homály fedi.

A rendszerváltáskor az akkori fiatalokat a kormány behülyítette, most jönnek rá, hogy alaposan becsapták őket minden téren. A bankok a kormány mellett vannak, és még el is mondják, hogyan tömik egymás zsebét. Az összefonódás nagy dolog!

A rengeteg eladósodott emberrel mi lesz? Megint tízezer számra kerülnek utcára, meg a híd alá. A magyar gazdaságot szándékosan verték szét a kapitalisták. Miért nem jó a magyar tej, a magyar hús a magyar embereknek? Mert az ő mocskos kajájukat kell behozni a plázákba. Megeszed, aztán meghetsz a fertőző osztályra, és ne csodálkozzon a kormány, ha traktorfelvonulás van a Kossuth téren, mivel a gazdákat is belevitték az adósságsapdába. Az ember vagy levágja az állatállományt, vagy hagyja éhen pusztulni. Nem a bankoknak kellene adni a pénzt, hanem a magyar mezőgazdaságot kellene helyrehozni. Akkor nem lenne magyar válság is a világválság mellett.

– Mozdó egészségügyi állomáson is dolgoztál...

– A Szent Borbála Kórház mozgó egészségügyi állomásán voltam buszvezető 13 esztendeig.

A csőd eljárás során nem engedtek ven-

ni semmit. Ha egy beteget naponta hatszor kellett volna tisztába tenni, ezt megtették háromszor. Mindenből hiány volt. Így tették „rendbe” a csődbiztosok a kórházat. Visszatérve a buszra: itt végeztek tüdőszűrést – gyakran találtak egy-két beteget –, vérnyomás- és cukormérést, valamint nőgyógyászati rákszűrést is. Valakinek piszkálta a fantáziáját ez a busz, és azt mondták, hogy sokba kerül – ami természetesen nem volt igaz. Az emberek sorban álltak, egy-egy alkalommal 600 embert is megvizsgáltak, a legkisebb tanyákra is eljutottunk vele. Kiszerezték belőle a gépeket, elküldték levizsgázni, aztán csak azt vettem észre, hogy nincs busz. Eladták. Most nincs mozgó egészségügyi állomás. Küldözgetik a papírokat, de 50-60 kilométerről sokan nem jönnek el a szűrővizsgálatokra. A segélyből élők még buszjegyet sem tudnak venni. Egyre több a TBC-s ember, de ki törődik velük?

– Milyen újságokat olvasol?

– A Népszabadságot azóta nem olvasom, mióta nem Nemes Dezső a főszerkesztője. Ez az MSZP néphülyítő lapja. A Metro mindig kéznél van, azt elolvasom és a Magyar Fórumot, de háromszorosára nő a fejem utána.

– Milyen filmeket szeretsz?

– A természetfilmeket leginkább. Az erőszakos, meg a dirr-durr filmeket nem nézem. Sajnos egyre több rajzfilm is ilyen. A lányom ilyenkor gyakran kikapcsolja a tévét, mert nem szeretné, ha az unokám, aki kitűnő tanuló, ilyeneken nőne fel. Hiányoznak a magyar népmesék és a klasszikus magyar filmek a televíziókból. Az megy, ami sok pénzt hoz. Ezt a csomót nem lehet kibogozni, csak kettévágni, mint a gordiuszit. Minden mindennel összefügg. A törvényeket saját maguknak hozzák a gazdasági érdekcsoportok, amelyek a multikat kiszolgáló nagy kereskedelmi csatornák mögött állnak.

– Mivel töltöd a szabadidőd?

– Családommal szeretünk az erdőben sétálni. Van három kutyám: németjuhász, tacsó és egy fekete, selymes bozontú maszat. Nyulakat is tartok, kaliforniai fekete fülűt, ezüsthúst és csokibarnát - a lányom mindegyiknek

Molnár László

1960. május 28-án született Tatabányán. Ipari iskolába járt, szerkezetlakatosként végzett. A Komárom Megyei Állami Építőipari Vállalat gyakorlati iskolájában tanult tovább, majd a 14-es számú Volánhoz került, ahol gépkocsiveető lett. 1978-tól a mai napig ez a hivatása, kezdetben teherautón, 1983-tól folyamatosan autóbussen dolgozik. Jelenleg a BKV alkalmazottja. Saját bőrén érzi a munkások gondjait, mindent tud napjaink súlyosbító problémáiról. A szárligeti párt-szervezet alapszervezeti titkára.

nevet adott. Mindig készítek valami apróságot, gyertyatartót, virágtartót, most is alkotam egyet az erdei tölgyfalevél mintájára. Az időm többi részében kertészkedek.

– Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?

– A multik húzzanak haza, oda, ahonnan jöttek, és valósítsuk meg a szocialista rendszert. Szűnjenek meg az összefonódások, és a tisztába tett bankok a magyar gazdaság fejlődését szolgálják. Legyen végre normálisan működő egészségügy, oktatás, önkormányzati rendszer, állami hivatal és rendőrség.

– A „Megérte? Ezt akartad?” című propagandaanyagot hogyan tervezed eljuttatni az emberekhez?

– Felosztjuk magunk között az utcákat, és módszeresen végiglátogatjuk az embereket. Ezt már csináltuk máskor is. Én szeretek beszélgetni boltban, utcán, és mindig szóba kerül a politika. Rá kell venni az embereket arra, hogy nyissák ki a fülüket és a szemüket, mert a dolgok nem úgy mennek, ahogyan a multik és a kormány állítják. Van ismerőseim, ahová el lehet vinni néhány példányt, és továbbadják az ismerőseiknek. Jól ismerem az embereket, pontosan tudom, hogy kihez kell bekopogni. ■

DEBRECENBŐL AFGANISZTÁNBA

Alkotmánymódosítást és semlegességet követel a Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei szervezete. Magyarország a héten újabb 200 katonát küldött Afganisztánba.

A Magyar Kommunista Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei szervezete felháborodással értesült arról, hogy újabb magyar katonai alakulat indul februárban Afganisztánba NATO-szolgálatra.

13 évvel azután, hogy Magyarország csatlakozott a NATO-hoz, már világos, hogy óriási hiba volt szövetséget vállalni az USA imperialista, megszálló politikájával.

A magyar katonák afganisztáni jelenléte, valamint az USA feltétlen kiszolgálása egyet jelent az afgán nép elnyomásával, belügyeikbe való beavatkozással. Magyarország nem visel hadat Afganisztánnal, mégis részt vesz Afganisztán katonai megszállásában, ráadásul nem is

kötődik nemzeti érdekünk az afganisztáni magyar katonai jelenlétéhez.

A Munkáspárt szerint a NATO tagság a magyar nép számára hátrányos, hiszen a tavalyihoz képest sokkal több pénzt költ a kormány katonai kiadásokra, annak ellenére, hogy az MSZP, Gyurcsány Ferencel az élen állandóan a költségvetési kiadások lefaragásáról beszél.

Miközben a kormány képtelen fenntartani az egészségügyi rendszert, a nyugdíjrendszert, sorra zárják be az iskolákat és elvonják a szociális juttatásokat a dolgozó emberektől, addig milliárdokat költünk arra, hogy Magyarország idegen érdekeket szolgálva, külföldön teljesítsen katonai szolgálatot.

A Munkáspárt meggyőződése, hogy a magyar népnek nem érdeke, hogy katonái sok ezer kilométerre a magyar határoktól életüket áldozzák, részt vegyenek katonai feladatokban, Afganisztán elnyomásában.

Gusztustalannak tartjuk, hogy Szekeres Imre honvédelmi miniszter önképzésére használja az afganisztáni szerepvállalást, és a demokrácia nevében asszisztál egy erőszakos, gátlástalan állam, az USA imperialista megszállásához. Mondjuk ki: az USA és az Afganisztánt megszálló országok – köztük Magyarország is – a sárba tiporják az afgán nép jogait, semmibe veszik szuverenitását, és képmutató módon, demokratikus jelszavak alatt terrorizálják az ott élő embereket. Mondjuk ki, hogy jelenleg az USA és Izrael a világ háborús bűnösei, akik szabadságukért harcoló embereket gyilkolnak le nap, mint nap.

A Munkáspárt Hajdú-Bihar megyei szervezete követeli, hogy azonnal vonják vissza a magyar csapatokat Irakból és Afganisztánból! Szekeres Imre mondjon le!

A Munkáspárt javasolja, hogy a törvényhozók változtassák meg a Magyar Alkotmányt, és rögzítsék: „Tilos magyar katonai alakulatokat külföldre vinni, s Magyarország területén sem tartózkodhatnak idegen katonák!”

A Munkáspárt ezenkívül szükségesnek tartja az is, hogy a Magyar Alkotmány mondja ki: „Magyarország semleges ország, nem kíván sem a NATO, sem más katonai szövetség tagja lenni!” ■

Baloldali Front: már Sopronban is!

Az ifjúkommunisták ismét bizonyosságot tettek róla, hogy a szervezetet valóban országos méretűvé képesek formálni. Február hatodikán Berényi Imre, a Nyugat-Magyarországi Egyetem hallgatójának vezetésével megalakult a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség legújabb szervezete. Az alakuló ülést Horváth Lajos, a soproni alapszervezet tagja nyitotta meg, majd felszólalt a frissen megválasztott elnök is. Elmondta, céljuk a soproni fiatalok megszólítása, a Front népszerűsítése, programjuk megismertetése városszerte. Az új alapszervezet nem csak az irányelvek ismertetésében jeleskedett: máris elkészítették toborzó matricáikat, melyeknek kiragasztását már ezen a héten megkezdték.

Fegyelmezett csapat Szabolcsban

Kibővített megyei elnökségi ülésen emlékeztek a Munkáspárt újjászervezésére, értékelték az elmúlt évet és készültek a

2009-es feladatokra Szabolcsban. A legodaadóbban tevékenykedők munkáját oklevéllel és könyvjutalommal díjazták.

Tóth András megyei elnök vezetésével kicsiny, de nagyon fegyelmezett csapat dolgozik a megyében. Alapvetőnek tartják, hogy rendszeresen eljusson a tagsághoz A Szabadság, rendületlenül járják a megyét, hogy új szervezetekkel, új emberekkel erősítsék a pártot, készülnek az EP-választásokra. Választókerületről választókerületre járnak, s példamutatóan kihasználják az elnöki látogatások lehetőségeit. Március elejére Fehérgyarmatra és térségébe szerveznek egész napos pártprogramot. ■

ÚJABB SIKERES MUNKÁSPÁRTI AKCIÓ A SUZUKINÁL

Február 4-én reggel fél hatkor a munkáspártiak ismét „ostrom alá vették” az esztergomi Suzukit.

Már rutinosan vegyültek el a dolgozók között, és észrevétlenül széledtek szét a gyár területén. Tény, hogy néhányuk már úgy jár a Suzukihoz, mintha haza menne.

Az akcióban részt vettek új elvtársak is. Meggyes Zoltán előző hét csütörtökön vette át a tagkönyvét, s máris benne volt a mélyvízben.

Az aktivisták ezúttal új röplapokkal érkeztek. Míg korábban a Suzuki dolgozóihoz szóló anyagot terjesztették, most a „Megérte? Ezt akartad?” című munkáspárti vádiratot juttatták el a gyár dolgozóihoz. A szóróanyag jól vizsgázott a gyakorlatban. Nem csak azért, mert közel ezer darab munkáskézbe került, és onnan egyenesen a gyárba. Azért is, mert néhány nap múlva pozitív visszajelzések érkeztek a szervezőkhöz. Többen elmondták, mennyire tetszik nekik a szórólap tartalma: érthető, érveikkel, tényekkel alátámasztott, minden szavában igaz és felvállalható. Tapasztalatuk a jövőre nézve és mindenki számára hasznos: a szórólap jól alkalmazható, csak oda kell adni az embereknek.

A kezdeményezés ismét eredményes volt, de lehet, nem csak az aktivisták lelkesedése tette azzá. Tény, hogy a biztonsági szolgálat emberei csak az akció végén kérték fel őket a távozásra. Szimpátia? Szolidaritás? Esetleg annak a kifejezése, hogy a Munkáspárt nemrégiben felvette a kapcsolatot a Vagyonvédelmi Szakszervezeti Szövetséggel, melynek során feltárták a biztonsági szolgálat dolgozóinak helyzetét, és hatékony lépések várhatóak az érdekekben?

Ezekre a kérdésekre majd egy következő Suzukis akciónál talán választ kapunk. Vagy máshol, ahol ismét kifejezzük szolidaritásunkat a dolgozókkal, vagyonörökkel, a kizsákmányolt néprétegekkel. ■

VASUTASOK MUNKÁSGYŰLÉSE

A kormánynak nem érdeke a vasúti személyszállítás színvonalának javítása, ugyanakkor makacsul ellenáll az olyan követeléssel szemben is, hogy a dolgozók részesedjenek a MÁV privatizációs bevételéből (melyet Kóka János anno megígért) – hangzott el Konkoly István ügyvivőtől a Vasutasok és Közlekedésben Dolgozók Demokratikus Munkástanácsának szokásos év eleji, kecskeméti munkásgyűlésén. Az ügyvivő szerint a vasút belekerült egy olyan spirálba, amelyből nehéz lesz kijutni. Nagy a szakadék a jól fizetett szakszervezeti vezetők és a tagság között is. Míg egy szakszervezeti elnök megteheti, hogy 25 millió forintos autóval közlekedjen, és csak a saját karrierjét építse, a munkavállalókra nem fordít figyelmet. Kirívó esetekről is beszámolt: decemberben a Keleti pályaudvaron jegyvizsgáló nővel végeztették az egyik vonat indulás előtti fékpróbáját, úgy, hogy előbb a mozdonyvezetőt kérdezte: hogyan is kell azt csinálni?

Kőváry Antal, a munkástanács húsz éve

megválasztott elnöke és Kollár Károly, etikai bizottsági elnök kíméletlenül ostromozta a kormányt a tervezett újabb megszorítások miatt. Fontolgtatják a minimálbér és a családi pótlék adóztatását, azonban a vagyonadót óvatosan kezelik, holott ehhez kellene hozzányúlni elsősorban. Kőváry azt mondta, az átkosnak nevezett Kádár-rendszer családokat és a társadalom többségét védő szociális elemeket helyes volna ma is emberközpontúan alkalmazni. Erre viszont a jelenlegi kormány nem képes és nem is alkalmas.

Tehetetlen a kormány. Ennek tulajdonították a munkásgyűlés résztvevői, hogy hagyja felszámolni a munkahelyeket, eltűri, hogy a külföldi befektetők bezárják az üzemeiket, és emberek ezreit tegyék az utcára. Ha szükséges, akár további kölcsönökkel is munkahelyeket kell létrehozni, hogy ne kerüljenek annyian katasztrofális helyzetbe. A vasutasokon az idén 4 százalék fölötti béremelés segíthetne.

KOHL ANTAL

Munkáspárti vádirat

Megérte? Ezt akartad?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz. Jobban fogunk élni, csupa becsülletes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszkér magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzáesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Gondold végig, mit veszítettél és mit nyertél! Gondold végig, hogy megérte-e! Ezt akartad?

Húsz éve szocializmus volt, ma kapitalizmus van

- Húsz éve senki sem lehetett milliárdos, de a túlnyomó többségnek elfogadható élete, biztos jelene és kiszámítható jövője volt. Ma bizonytalan a jelened, kiszámíthatatlan a jövőd.
- Húsz éve az ország pénzt úgy osztották el a parlamentben, hogy juttassanak oktatásra, egészségügyre, a Te és a mi jólétünkre. Ma a gazdagok, a milliárdosok kapják az ország kenyerének javát.
- Húsz éve megbecsülték a tisztességes munkát, ma az ügyeskedőknek, a csalóknak áll a világ.
- Húsz éve a munkásembernek becsület volt, ma másodosztályú polgár saját hazájában.
- Húsz éve sem volt minden fenékgig tejföl. De érezték: a szocializmus van az emberekért, és nem az emberek vannak a szocializmusért. Ma nem a kapitalizmus van értünk, mi vagyunk a kapitalizmusért.

Vigyed! Terjeszd! Magyarázd!

Elkészült a „Megérte? Ezt akartad?” című röplap. A megyei elnökségek ezekben a napokban vehetik át. Most van muníción, pártszervezeteink, aktivistáink most országszerte dolgozhatnak vele. A cél nem az, hogy a postaládákba szórjuk szét, hanem hogy keressünk fel személyesen minél több embert, és beszéljünk velük. A városokban, megyeszékhelyeken szervezzünk nyilvános utcai kitelepüléseket, s adjuk kézbe a munkáspárt értékelését a rendszerváltás húsz esztendejéről. A fiataljaink, a megyei elnökségekkel közösen a következő hónapokban akciókat szerveznek azokhoz a gyárakhoz is, ahonnan ezekben a hetekben munkások százait, ezreit bocsájtják el – többek között az esztergomi Suzukihoz, a dunaujvárosi Hankookhoz, a hatvani Bosch-hoz, a győri Audihoz, de Pécsre, Debrecenbe és Komárom megyei cégekhez is.

A február-márciusi országos akciónkat a legtudatosabban használjuk fel arra, hogy az európai parlamenti választások előtt minél több új szimpatizánst, támogatót találjunk, s vegyük fel őket az un. „ezres listákra”, azok sorába, akiket néhány hónap múlva a kopogtatócédulákért is felkereshetünk.

CHÁVEZ TÍZ ÉVE

Tíz éve szerezte meg a hatalmat Hugo Chávez. A venezuelai vezető ez alatt „vörösbe fordította” Dél-Amerika több országát, s az amerikai imperializmus elleni harc szimbólumává vált.

Hétfőn volt tíz éve, hogy a Hugo Chávez Venezuela elnöke lett. A baloldali radikális politikus a braziliai Belém-ből, a IX. Szociális Világfórumról érkezett haza ünnepelni. Itt lesznek barátai Kubából, s az új szövetségesek: Rafael Correa ecuadori, Evo Morales bolíviai és Daniel Noriega nicaraguai államfő

Chávez a fórumon arra biztatta az egybegyűlt globalizációellenes aktivistákat, hogy „lendüljenek át ellentámadásba a liberális kapitalizmus ellen”.

A latin-amerikai radikális baloldal élharcosa úgy fogalmazott a globalizációellenes erők nagy seregszemléjén mondott beszédében, hogy „a Szociális Világfórum volt első éveiben az ellenállás bástyája a liberális offenzívával szemben”, s most a kapitalizmus válságának időszakában „ellentámadásba kell átlendülnie”.

Chávez találkozott az amazonasi nagyvárosban négy másik latin-amerikai ország államfőjével, Luiz Inácio Lula da Silva brazil, Evo Morales bolíviai, Rafael Correa ecuadori és Fernando Lugo paraguayai elnökkel, hogy megvitassák milyen közös kezdeményezésekkel álljanak elő a kapitalizmus válságának idején. Tanácskozásaik témái között szerepelt a kapitalista fejlődési modell alternatíváinak keresése és a globális felmelegedés elleni harc.

A Szociális Világfórum szervezői hívták meg ezeket a baloldali államfőket a

párás amazonasi metropolisban tartott összejövetelükre. A nemzetközi találkozón, amelyet a davosi Világ gazdasági Fórum ellenpólusaként tartanak meg minden évben 2001 óta, a nemzetközi pénzügyi és gazdasági válság a fő téma, csakúgy, mint

az alpesi síparadicsomban a szerdán megnyílt Világ gazdasági Fórumon.

Mintegy százezer globalizációellenes aktivista érkezett 150 országból a IX. Szociális Világfórumra, amelynek jelmondata: „Lehet más a világ”. A résztvevők tarka serege azt érti ezen, hogy a világméretű gazdasági válság leküzdésével nagyobb társadalmi igazságosságot és a természeti környezet fokozottabb megbecsülését kell elérni. ■

Az új bolíviai alkotmány

Gazdaság – Az állam irányító és szabályozó szerepet tölt be az áruk és szolgáltatások elosztása és fogyasztása terén. Az állam szükség esetén állami monopóliumot hirdethet a kiemelt fontosságú termelő és kereskedelmi ágazatok felett.

Választás – Az államfő csak egyszer választható újra, így összesen legfeljebb kétszer öt éven át töltheti be hivatalát.

Nyelv – Hivatalos nyelvként elismerik a bennszülött közösségek által használt 36 különböző nyelvet, és ezek közül egyiknek a használata kötelezővé válik minden régióban a spanyol mellett.

Kultúra és vallás – Az állam független az egyháztól, és garantálja minden vallás és felekezet gyakorlását. Az állam támogatja a vidéki és bennszülött kultúrákat, amelyek sajátos tudást, ismereteket, spirituális értékeket és világlátást képviselnek.

Bennszülött igazságszolgáltatás – Az állami igazságszolgáltatással egyenértékűnek ismerik el a bennszülöttek bíraskodási rendszerét.

Autonómia – Négy típusú autonómiát vezetnek be a megyék, a városok, a régiók és a bennszülött közösségek szintjén.

Természetes erőforrások – A nem megújuló természeti erőforrások kiaknázása előtt egyeztetni kell az érintett bennszülött lakossággal.

Oktatás – Az oktatás interkulturális és többnyelvű az oktatási rendszer valamennyi szintjén.

Egészségügy – A teljes lakosság számára ingyenes egészségügyi ellátórendszert vezetnek be.

A SZOCIALIZMUS ORSZÁGÁBAN

A Kubai Kommunista Párt vezető személyiségei régi barátként fogadták Havannában Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét, aki a múlt héten tett hivatalos látogatást a szigeten.

Jól ismerjük, és nagyra becsüljük a magyar kommunisták harcát, és kiállunk a Munkáspárt mellett – mondotta Esteban Lazo Hernandez, a Kubai KP Politikai Bizottságának tagja. Nagyra értékeljük a Munkáspárt szolidaritását, következetes kiállását Kuba mellett. Fontos számunkra az a szerep is, amelyet a Munkáspárt játszik a nemzetközi munkásmozgalomban – tette hozzá kubai politikus.

Esteban Lazo Hernandez elmondta, hogy Kuba helyzete sok tekintetben javult az elmúlt években. Az amerikaiaknak nem sikerült a blokáddal megtörni a kubai nép akaratát. Az életszínvonal emelkedett, jelentős forrásokat fordítottak az idegenforgalomra és a közellátásra. Nem kicsik azonban a gondok sem. Az elmúlt időszakban három hurrikán is sújtotta Kubát. A nemzetközi gazdasági válság is súlyosan érintette az országot. A kubai vezetés több jelentős intézkedésre szánta el magát. A mezőgazdasági területek egy részét ezentúl bérbe adják magángazdálkodás céljára. Csökkentik az államapparátust. Várhatóan rákényszerülnek a nyugdíjkorhatár emelésére. Ebben az évben megtartják a párt következő kongresszusát, ahol döntenek az új

programokról. A kongresszus célja az is, hogy nagyobb mértékben bevonják a fiatalokat a vezetésbe.

Thürmer Gyula és Esteban Lazo Hernandez véleményt cseréltek a kapitaliz-

mus jelenlegi helyzetéről is. Egyetértettek abban, hogy a mostani válság nem egy ciklikus válság, amely rendszeresen előfordul, hanem a tőkés rendszer egészének válsága. Ugyancsak egyetértés volt abban, hogy a világ kommunista pártjainak ki kell használni ezt a lehetőséget. Ebben a helyzetben nagyon fontos az ideológiai munka, az ideológiai együttműködés.

Esteban Lazo Hernandez nagyra értékelte a két párt közötti kapcsolatokat. Egyetértettek abban, hogy még szorosabbá kell tenni a két párt együttműködését.

Thürmer Gyula előadást tartott a kelet-európai helyzetről a kubai Európai Tanulmányok Intézetében. Találkozott a Kubai Baráti Társaságok Intézetének vezetőivel. Felkeresett több gazdasági és tudományos intézményt, köztük a Pando Ferrer Szemészeti Klinikát és a Carlos J. Finlay tudományos központot. Fernando Ramirez de Estenoz, a Kubai KP Központi Bizottságának titkára díszbédet adott a Munkáspárt elnökének tiszteletére. ■

VICCELNEK ÉS LOPNAK

Honatyáink vagyonyilatkozataikat törvény által szabályozott módon, teljes létszámban leadták. Kár, hogy az a törvény nem mondja ki, hogy az igazat, na meg a korrektet kell a kis dokumentumban feltüntetni.

De mit is panaszkodom? Néhány vicces hangulatú képviselő még az 1984-ben vásárolt utánfutójáról és 1993-ban szerzett Trabantjáról is említést tesz. Szegények! Máris értem, miért kell nekünk, adófizető polgároknak számukra adományokat juttatnunk... Mert lassan minden adóforintot az ő megsegítésükre fordítanak! Fizetés, millió bizottságban juttatás, költségtérítés, lakhatási hozzájárulás, felsorolni sem lehet mindet. Havi többszáz-ezer forint, javarészt adómentes juttatás – mert az nekik jár.

Nekünk meg már csak a szánk.

Mert akkor nem viccelnek, amikor a

családi pótlékot, a 13. havi nyugdíjat, a juttatásokat veszik el az emberektől.

Azt bizony kipróbáljuk belőlünk, mindegy, hogy az asztalunkra jut-e még étel utána, s az is, hogy lesz-e még asztalunk egyáltalán...

Hogyan lehetséges ez?

Egyszerűen.

Az adófizető, a nyugdíjas jól kitalált rendszerben, tökéletesen ellenőrizhető. Bármilyen kis eltérés esetén az APEH már is a nyakunkban liheg.

A Parlamentben ez a típusú

NE KUNYIZZON MÁN, JÓEMBER!
LÁTJA ÉN IS MEKKORÁT
HÚZTAM A NADRÁGSZÍJON!

NEGYMADAR.BLOG.HU

ÚJ BANKKONSZOLIDÁCIÓ HELYETT ADÓSKONSZOLIDÁCIÓT!

Tisztán emlékezhet még a magyar társadalom, hogy a csodálatos rendszerváltás (világosabban: a törvényesített szabadrablás) kezdeti időszakában bankkonszolidációt hajtottak végre, amely jelentős eleme volt annak, hogy szerencsétlen országunkat évtizedekre nyomorba taszították.

Azt is tökéletesen tudja a lakosság, hogy erre azért volt elengedhetetlen szükségük a „jóléti társadalom” hamis profétáinak, hogy a rablóprivatizáció – akkor még tökéletesen – tulajdonosainak biztosítsák a termelés anyagi és technikai feltételeit a mértéktelen hitelezésekkel. Olyan törvényi körülményeket alakítottak ki, hogy a felvett kölcsönök szigorú visszafizetését az újjazdagoktól nem követelték meg (lásd: egzisztenciahitel, támogatások, stb.), s a folyósító bankok, és velük az egész ország katasztrofális helyzetbe került volna. Ezért a zseniális rendszerváltók elhatározták a csőd szélére került bankok megmentését, s ezzel együtt a nagyburzsoázia megeremtését.

Ez a pénzügyi manőver azonban az állampolgárok ezermilliárdjaiba került, amiből a korábbi államadósságainkat kifizethettük volna. De az uralkodó elitnek fontosabb volt a tőkésosztály kialakítása a nép elnyomóról.

Napjainkban új bankszervezeti kizsákmányolásnak vagyunk szenvedő alanyai. Ha ironikus is a megállapítás, de valóságos, hogy az utóbbi két évtizedben a bankok elnyomása helyébe a bankok rémuralma kö-

vetkezett be, ami sokkal nagyobb nyomorúságot jelent a dolgozók és a véstesen megnövekedett számú munkanélküliek számára.

A társadalomra kényszerített „jóléti rendszer” nem csak az államadósságunkat növelte meg elképesztő mértékben. A népesség nagy részét is adósságcsapdába kergette a mértéktelen hitelfelvételekkel, amire a nyomorúságos helyzetük miatt nélkülözhetetlenül szükségük volt: a pillanatnyi életben maradáshoz jelentette nekik.

Az immár két évtizede tartó gazdasági zsákutca egyik nagyon káros jellemzője, hogy a pénzügyi intézetek hitelközvetítő uzsoraszervezeteket működtetnek, amelyeknek áldásos tevékenysége százakkal növeli meg az egyébként sem alacsony kölcsönkamatokat. Ez a szinte elviselhetetlen adóssághalmaz teljesen kilátástalan helyzetbe hozta a szegény néprétegeket. Az egyre kiteljesedő létbizonytalanságot a munkanélküliség mellett a banki kizsákmányolás okozta! Ha ehhez még hozzávesszük a lelketlen magánuzsorások mocskosságait, már igen aggasztó ez az általános állapot. Ebben az a legszomorúbb, hogy a hatalom

birtokába kerültek semmi érdemlegeset nem tesznek ennek az egyre szörnyűbbé váló helyzetnek a megszüntetése érdekében. Ez pedig szaporodó kilakoltatásokhoz, erőszakos megoldásokhoz vezet.

A tömegek elnyomódásával ellentétben áll az elképesztő jövedelmi különbség, amely az uralkodó elit tízezreinek jutott osztályrészül az arcátlan kizsákmányolás folytán. Tényadat, hogy az országunknál százötvenszer nagyobb Kína vezetőinek negyedannyi jövedelme van, mint a magyar közjogi méltóságoknak, a bankoknak és más tőkéseknek.

Nemzeti adósságunk gyors növelésére új lehetőség nyílt az európai pénzügyi szervezetek által nyújtott kölcsönökkel, amelyek pillanatnyilag kihúzzák országunkat a csávából, de társadalmunk jövőjét teljesen ellehetetlenítik. Különösen akkor, ha a nagyarányú hitelek újra a válságot okozó bankok megmentésére, és nem az általuk adósságcsapdába kergetett lakosság felhalmozott terheinek enyhítésére fordítják.

A bankok és a magánuzsorások által megnyomortott tömegeknek határozottan követelniük kell: bankkonszolidáció helyett adóskonszolidációt valósítsanak meg a felvett hitelekkel!

SZEMENYEI DEZSŐ,
Székesfehérvár

ellenőrzés nem létezik. Semennyire. Tudniillik az állam feladata, hogy bebizonyítsa: a vagyonyilatkozat nem igazán felel meg a valóságnak. Saját maguk ellen pedig csak nem indítanak vizsgálatot?!

Nekünk, pórnépek abba sincs beleszólásunk, hogy ugyan, miért a bankokat akarják megsegíteni ahelyett, hogy a magyar gazdaságot fejlesztenék abból a pénzből. Abba sem, hogy miért segítik dupla pénzhez ugyanezen bankokat, a kisember, az adósságra kényszerítettek hátrányára.

Mert legyen tiszta: először is az állam pénzt ad a banknak a „kiesett bevételek” kompenzálására. De ne csapjuk be egymást: azt a pénzt hosszabb távon, de a bank busásan meg fogja kapni az adóstól. A rendszer ugyanis így működik: a hitelt felvevő annyira eladósodott, hogy már nem képes a hitelösszeget a korábban szerződött mértékben fizetni.

A csőd elkerülésére – s azért, hogy a bank ne veszítse el jól fizető ügyfelét – nagy kegyesen belemennek egy szerződés-módosításba, mely a futamidőt hosszabbítja, így a havi törlesztőrészlet csökken. Persze! De a hosszabb futamidő sokkal több kamatot, sokkal több kezelési költséget hoz a banknak. Csak hosszabb távon. Rövid távra meg megkapja az államtól azt az adóforintot, amit a szerencsétlen adófizető pont azért nem tud törlesztésre fordítani, mert azt befizette már adóban...

Gusztustalan körforgás ez, ahol az átlagember lohol a mókuserékben.

Kell az állás, főként a bejelentett, mert ahhoz jár TB meg nyugdíj. Elméletben, legalábbis, hiszen a TB-nek az egészségügy korrekt működését kellene biztosítani. Hát a mai magyar egészségügyről jót, vagy semmit... S ha ilyen kiváló az ellátottságunk, vajon a mostani dolgozó lesz nyugdíjas? De-hogy lesz. Fel fogják emelni a nyugdíjkorhatárt, az idősödő ember nem pihenhet meg tisztességben ledolgozott évei után. S ez mit eredményez? Fokozódó munkanélküliséget, hiszen a fiatal mehet az utcára – nincs hely számára a foglalkoztatásban.

„Miért fáj neked az égő élet?” „A gróf tán mulat valahol” – ismerős sorok ezek. Sirathatjuk mi is az eladott magyar javakat, amiből nekünk juthatott volna megélhetés, munka, létbiztonság. Az egyre rongyosabb tömegek panaszkodhatnak: honatyáink jól szórakoznak. Vagyonuk az övék, köze hozzá senkinek. És ezt jó poénként az arcunkba is vágthatják. Vagyonnyilatkozattal, törvényekkel, rendeletekkel. Meddig?

CSEH KATALIN

TÖMEGTÜNETÉSEK GÖRÖGORSZÁGBAN

Január közepe, vagyis hónapok óta az egész országra kiterjedő tüntetéseket és útlezárásokat tartanak a kis- és középvállalkozó gazdák. A mezőgazdászok traktoraikkal Görögország minden jelentősebb autópályáján, sőt, a görög-bolgár határon is létrehoztak zárlatokat. A farmerek a kormány mezőgazdasági politikája ellen tiltakoznak, a termékekre meghatározott árat ugyanis túl alacsonynak, költségeiket pedig túl magasnak tartják. A képlet egyszerű: korábban a gazdaság törzsét képező olíva ára elérte a három eurót, ma már csak kettőt, helyenként 1,7 euró ér a betakarított termény.

Aleka Papariga, a Görög Kommunista Párt elnöke meglátogatta az egyik útlezárást, és a sajtónak tett nyilatkozatában elmondta, hogy a görög kommunisták mindenben támogatják a gazdák törekvéseit. Elítéli a kormány politikáját, amely szegénységbe taszítja a mezőgazdasággal foglalkozókat azért, hogy kiszolgálja az EU kívánalmait. Hangsúlyozta, hogy az útlezárásoknak nincsen pártállásuk, a gazdák ideológiától és pártszimpátiától függetlenül összefogtak egy közös célért, a saját életben maradásukért.

Az országot ellepő több ezer traktor megrettentette a kormányt, amely kedvezményt akart tenni a gazdáknak egy 500 millió eurós csomag formájában, azonban ők ezt megtagadták, mivel nem nyújtana valós megoldást a problémákra. A farmerek több követelést is megfogalmaztak a kormány felé, ezek pedig: garantált ár a mezőgazdasági termékekre

és az élelmiszerre, az előállítási költségek csökkentése, a helyi termékek támogatása és az export növelése, teljes kompenzáció természeti katasztrófa esetén, a kölesönök befagyasztása 3 évre.

A gazdák útlezárásai mellett az egész országban sor került az izraeli agresszió elleni tüntetésekre is, a Görög Kommunista Párt és annak ifjúsági szervezete aktivizálta helyi szervezeteit, és minden nagyobb városban tüntetéseket tartottak. Aleka Papariga hangsúlyozta, hogy a világ kommunistáinak el kell ítélnie a Palesztina elleni agressziót.

A görög híradások egy további tüntetésről is szólnak, ugyanis napok óta tiltakoznak a Gazdasági és Pénzügyi Minisztérium előtt textilgyári munkások, akik Thomas Lanaras üzletember gyáraiban dolgoznak. A munkások a kifizetetlen bérek és a tervezett elbocsátások miatt döntöttek úgy, hogy többnapos tiltakozást tartanak a minisztérium előtt.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

NÉMETH MIKLÓS TÁMADÁSBA LENDÜL

Húsz esztendeje, 1989. március 3-án tett Moszkvában látogatást Németh Miklós magyar kormányfő. Ez önmagában nem lenne ügy, hiszen a szocializmus évtizedeiben minden magyar miniszterelnököt fogadtak Moszkvában, de ne feledjük: 1989-et írunk, néhány hónappal vagyunk a magyarországi szocializmus megdöntése előtt, és két évvel a Szovjetunió szétverése előtt.

A RENDSZERVÁLTÁS KULCSFIGURÁJA

Németh 1988 novemberében lép Grósz Károly helyébe. Fiatalember, alig múlt negyven. Az egykori KB-titkár, Havasi Ferenc felfedezettje, gyors karriert csinál, de a csúcsra csak Kádár János távozása után kerülhet. Grósz megmarad az MSZMP főtitkárának. Grósz hatalma gyengül, a pártot hónapok óta frakcióharcok kötik le, a társadalom is kritikus szemmel tekint rá. A kapitalista út hívei kevésnek tartják a párt megújulását, a kommunista erők pedig sokallják, és féltik a szocializmus sorsát. Németh fontos hatalmi tényezővé válik, a tőkés ellenforradalom kulcsfigurájává.

Némethnek nagyon kell, hogy a Kremlben fogadják. A Szovjetunió még Magyarország fő szövetségese. Ha Némethet nem fogadnák Moszkvában, az itthoni helyzete is nehezen lenne tartható. De másról is szó van. Németh ekkor már kapcsolatban áll a német vezetéssel. Kohl kancellárnak olyan magyar miniszterelnök kell, aki Magyarországon keresztülviheti a rendszerváltást, de egyben Moszkvával is jóban van. A német vezetés percre pontosan akarja tudni, hogy meddig mehet el a közép-európai ellenforradalmak támogatásában anélkül, hogy háborúba keveredne a Szovjetunióval. Németh is arra kíváncsi Moszkvában, hogy személy szerint meddig mehet el.

AZ EGYETLEN KOMMUNISTA

Németh Nyikolaj Ivanovics Rizskov miniszterelnökkel tárgyal. Rizskov ekkor közeledik a hatvanhoz. A gazdaságból jön, tapasztalt mérnök, egykori vállalatigazgató. Andropov idején már ő vezeti a pártközpont gazdaságpolitikai osztályát. A csúcsvezetésbe Gorbacsov emeli. Gorbacsov választása nem véletlenül esik rá. Gorbacsov vezértípus, álmódó. Rizskov a kiváló vezérkarfőnök, mint egykor Napóleonnal mellet Louis Bertier marsall. Két lábbal jár a földön. Még sármos is, de nem annyira, hogy Gorbacsovot beárnyékolja. Évtizedek óta az első szovjet miniszterelnök, aki mosolyogni is tud. A szocializmus elkötelezett híve, a gorbacsovi csúcsvezetésből az egyetlen, aki máig megmaradt kommunistának.

Rizskov nem szereti Németh Miklóst. Idegen neki Németh rámenőssége, méltatlannak tartja a magyar miniszterelnök ravaszkodását. Néhány hónap múlva megüzeni neki: Németh elvtárs fiatalsága a legnagyobb erénye, de egyben legnagyobb hátránya is. Németh soha sem fog büszkélkedni a nem túl hízelgő jellemzéssel.

Most azonban a két ország viszonyáról van szó, félreterezik az érzelmeket. Ebben az időszakban a magyar külkereskedelem több mint 25 százaléka még a Szovjetunióval bonyolódik. A magyar-szovjet kereskedelem értéke az akkori magyar GDP egyne-

gyedének felel meg. Messze nem mindegy, hogy sikerül-e előrelépni a konkrét ügyekben. Rendezni kell például a növekvő szovjet adósság ügyét, amit véglegesen majd később a Medgyessy-kormány rendez el meglehetősen vitatott módon. A magyar vezetés álláspontja ellentmondásos. Egyrészt, menekülne a kétoldali kapcsolatból, másrészt tudja, hogy a szovjet energiaszállítások nélkül semmire sem mennek. Úgy gondolják, hogy a kiút az áttérés a világpiaci árakra, a dollár-elszámolásra. Az idő megmutatja, hogy rosszul gondolják. A magyar gazdaság néhány – nyugatra is termelő céget leszámítva – nincs erre felkészülve. Rizskov és Németh tárgyalnak az 1991-95 évi együttműködésről, talán nem is sejtve, hogy addigra sem a Magyar Népköztársaság sem a Szovjetunió nem fog létezni.

FELEMÁS ÚTRAVALÓ GORBACSOVTÓL

A moszkvai út lényege azonban a Gorbacsov-Németh találkozó. Grósz támogatja az utat. Némethet nem tudja maga mellé állítani, de legalább megkísérli leválasztani Pozsgayról és Nyersről. Grósz finom trükkhöz folyamodik. Némethen keresztül köszönti Gorbacsovot születésnapján, és rajta keresztül jelzi, hogy március végén Moszkvában találkozni akar az SZKP főtitkárával. Finom jelzés arra, hogy Gorbacsov partnere Grósz, és nem Németh.

Németh tudja, hogy Gorbacsov Grósz támogatja. Némethnek ráadásul nincsenek gyökerei Moszkvában, nem ismeri a szovjet vezetést. De azt is tudja, hogy az 1989-es Gorbacsov már nem az, mint akit 1985-ben megismert világ. Az SZKP vezetése sza-

vakban ugyan szocializmusról beszél, a valóságban azonban rohamosan térnek le róla az útról. Márciusban engedélyezik, hogy magáncégek földet béreljenek, megindul a központi tervgazdálkodás felszámolása. Folyik a Népi Küldöttek Kongresszusának előkészítése, amelynek küldetése az, hogy lebontsa az SZKP vezető szerepét, és valamilyen parlamenti párttá tegye.

Németh agresszív tárgyaló fél. Gorbacsov mellett ugyan megilletődik, de folyamatosan löki előre a témákat, igyekszik Gorbacsov szájába adni olyat, amit Gorbacsov legfeljebb gondol, de nem mond ki. Némethnek nem kell, hogy Gorbacsov támogassa, elég, ha nem mond nemet.

Németh számára alapvető, hogy elfogadtassa a szovjetekkel a magyarországi többpártrendszert. Mindenki számára nyilvánvaló, hogy a többpártrendszer bevezetése a szocializmus feladását jelenti. Mit szólnak hozzá a szovjetek? Végül is ekkor még egy egész szovjet hadseregcsoporthoz állomásozik Magyarországon, és a szovjetek ezernyi formában jelen vannak a magyar valóságban. Többször körbejárják a témát. „A vélemények sokfélesége nem dráma, ellenkezőleg, nyereség a társadalom számára” – mondja Gorbacsov. Igaz, rögtön hozzáteszi: „Vannak, akik a demokráciát saját önző céljaikra akarják kihasználni, de ezzel meg lehet birkózni. A KB tagjai között sajátos pozíciót foglal el Jelcin. Azt mondanám, tipikus balos.” Borisz Jelcin, a későbbi orosz elnök, a fő ellenfél Gorbacsovnak. Az akkori szovjet gondolkodásban már minden a feje tetejére áll. Aki gyorsan akar kapitalizmust, az „balos”, aki védi a szocializmust, az meg „jobbos”. Ez jó trükk arra, hogy elfeledtessék: az egész szovjet vezetés a kapitalizmus irányába tolódik.

Németh érti Gorbacsov célzását, és válaszol: „A legfontosabbnak most azt tekintjük, hogy létrehozzunk a KB-ban egy egységes program köré tömöríthető egységet”. Hogy mi köze ennek az „egységnek” a szocializmushoz, arról nem beszél. Németh újra rátér a többpártrendszer ügyére, és meglepő kijelentést tesz: „Nem látok különbséget az egypártrendszerű és a többpártrendszerű pluralizmus között”.

Németh sehogy sem tudja elérni, hogy Gorbacsov kerekperek igent mondjon a többpártrendszerre, de végül kiprésel belőle egy mondatot: „Önök igaza van: ha a politikai mozgatóerőket nem használjuk ki annak érdekében, hogy egészséges gazdaságot teremtsünk, akkor elkerülhetetlenül elégedetlenség alakul ki a nép körében”. A magyar delegáció jelentésébe végül bekerül egy so-

NÉMETH ÉS GORBACSOV. NÉMETHNEK KELLETT A MOSZKVAI RANDEVŰ

kat sejtető mondat: „Gorbacsov elvtárs kijelentette: tisztelettel és bizalommal tekintenek az MSZMP KB február 10-11-i ülésén hozott döntésekre, mint amelyek a sajátos magyar körülmények mérlegelésére alapozva keresik a megoldás útját. Bízunk abban, hogy megérett döntések voltak. Az egypártrendszer működése során eddig még valódi demokráciát nem sikerült megvalósítani...” A szovjet fél azóta már publikált jegyzőkönyvében ilyen mondat nem szerepel.

Gorbacsov szóba hozza Pozsgay 1989. január végi bejelentését 1956 átértékeléséről, és világosan megmondja: „Pozsgay kijelentésében vannak szélsőségek. Az események... eljutottak az ellenforradalomig”. Gorbacsov azt is tudja, hogy Németh ebben a csatában nem állt Pozsgay mellé. Németh szerint nem lehet egyszavas értékeléseket adni. Az események elején lehet népfelkelésről beszélni, de a vége már ellenforradalom. Gorbacsovnak ennyi elég, és elég Némethnek is. Gorbacsov megérti, hogy Németh önálló hatalmi tényező, nem kapcsolódik szervesen sem Pozsgay, sem Nyers vonalához. S, amíg így van, elvben adott a lehetőség, hogy kedvező irányban befolyásolják.

Németh bedobja a magántulajdon, a privatizáció ügyét is. Tudja, hogy valami hasonló a Szovjetunióban is elindult. „A kormány megteremti a különböző formák fejlődésének lehetőségét, az arányokat majd kialakítja az élet” – mondja Németh. Értékelése enyhén szólva messze van a marxista értékítéllettől.

Gorbacsov lényegében rábólint arra is, hogy a magyar kormány diplomáciai kapcsolatot kíván létesíteni Izraellel. 1967 óta ugyanis, amikor Izrael lerohanta az arab országokat, és arab területeket szállt meg, a szocialista országok megszakították minden kapcsolatot Izraellel. A nemzetközi zsidó tőke azonban jelentős szerepet játszik a magyar tőkés ellenforradalomban, és Izrael újbóli hivatalos elismerése az egyik szimbolikus követelésük.

Németh el akarja fogadtatni a Néphadsereg csökkentését is, békeidőben 125 ezer főre, mozgósítás esetén 250 ezerre. Gorbacsov elvben egyetért azzal, hogy modern hadsereg kell, de érezteti Németh Miklóssal, hogy ez messze nem magyar ügy, hanem a nagyhatalmi egyezkedés függvénye.

EPILÓGUS

Németh eléri, amit akar. Megérzi, hogy a szovjetek nem fognak beavatkozni. Gorbacsov után könnyedebben tárgyalhat Helmut Kohl német kancellárral, magabiztosan teniszezhet Mark Palmerrel, az USA magyarországi nagykövetével. A következő hónapokban a kormányt már nem csupán önálló tényezővé teszi, de függetleníti az MSZMP-től. Ő lesz majd az, aki 1989 októberében az MSZMP-t szétverő kongresszuson az eseményeket átlendíti a holtpontra, leszereli a Munkásárséget, az MSZP-nek adja az MSZMP vagyont, és biztosítja a tőkés ellenforradalom zavartalan lebonyolítását. ■

Vedd a Vörös Újságot!

A Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának 90. évfordulójára a Munkáspárt kiadta a párt első lapjának, a Vörös Újságnak az első számát. Az ezer számozott példányból még megvásárolható 500 forintos áron a Munkáspárt Baross utcai központjában.

Gondolkodó Ember Filmklub

A 2009-ES ESZTENDŐ ELSŐ FÉLÉVÉRE A KÖVETKEZŐ INGYENES FILMVEETÍTÉSEINK LESZNEK:

• 2009. február 28. szombat, 17:00

A Lenin-vonat

(színes, amerikai-olasz-francia-német-osztrák játékfilm, 122 perc)

• 2009. március 28. szombat, 17:00

Agitátorok

(fekete-fehér magyar játékfilm, Hobo főszereplésével, 1969)

• 2009. április 25. szombat, 17:00

Valahol Európában

(fekete-fehér magyar játékfilm, 1947)

A filmvetítések után kötetlen beszélgetés! Gyere el!!!

HELYSZÍN: 1082 Budapest, Baross utca 61. III. emelet (megközelíthető a 4-6-os villamossal, a Baross utca megállónál kell leszállni)

RADNÓTI CENTENÁRIUM

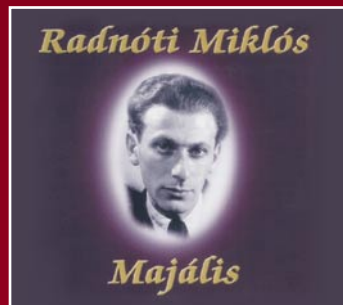
100 éve, 1909. május 5-én született a modern magyar líra, a fasiszta elnyomás elleni tiltakozás egyik legnagyobb magyar lírikusa, a 35 éves korában, Abdán, 1944. november 9-én SS katonák által tarkón lőtt Radnóti Miklós.

A Magyar Kommunista Munkáspárt május 5-én, a Munkáspárt XI. kerületi előadótermében

Radnóti irodalmi est
keretében szándékozik emlékezni a mártírhalt
költőre versben, prózában és műveinek kiállításán
történő bemutatásával.

Február folyamán megalakítjuk a Radnóti Miklós irodalombarátok körét, ezért hívjuk mindazokat, akik fontosnak tartják Radnóti Miklós emlékének ápolását, mindazokat, akik a rá való emlékezéssel is segíteni akarják azt, hogy a ma embere, ifjúsága megismerje azt a kort, amelyben a költő élt.

Radnóti Miklós az emberi és művészi helytállás klasszikus példáját adta azzal, hogy az embertelen megpróbáltatások és üldöztetések ellenére, egyenes gerinccel, megalkuvás nélkül túrt és tette a sokszor lehetetlennek tűnő helyzetekben, a folytonos halálveszedelmek közepette a dolgát. Az utolsó pillanatig rögzítette annak a szörnyű korszaknak minden rezdülését azzal az elkötelezettséggel és céllal, hogy pozitívan legyen képes visszahatni az őt körülvevő világra.

A KÖLTŐ VERSEINEK
CD-VÁLOGATÁSA

Várjuk mindazok jelentkezését február 24-ig, akik részt kívánának venni az irodalombarát kör megalakításában, annak munkájában, és kölcsön tudnak adni a birtokukban lévő Radnóti kötetekből a rendezendő kiállításához, a Radnóti Fal elkészítéséhez, a Radnóti életmű bemutatásához.

(Természetesen a kölcsönadott köteteket a kiállítás után mindenkinek visszaadjuk)

Szívesen vennénk azok jelentkezését is, akik vers- vagy prózamondással tudnák majd segíteni a tervezett Radnóti irodalmi estet.

Jelentkezni a Munkáspárt XI. kerületi irodájában minden csütörtökön 09.00 -11.00 óra között személyesen, vagy postai úton lehet: 1115 Budapest, Bartók Béla út 79.

Telefon: 466-4667, E-mail: mkmpxi@freestart.hu

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>